

Kalendarium życia trojga widzących

Kalendarium życia trojga widzących

1907.03.28 | W Aljustrel przychodzi na świat Łucja.

Łucja przyszła na świat 28 marca 1907 r., w wiosce Aljustrel jako ostatnie z sześciorga dzieci Marii Rosy i Antonia dos Santos. W akcie chrztu jako datę urodzenia wpisano jednak dzień 22 marca. Rozbieżność tę Łucja tłumaczy w Piątym Wspomnieniu:

„Pewnego razu słyszałam, jak Matka opowiadała o moich narodzinach [księdzu] doktorowi Formigão, gdy w jednej z rozmów zapytał, kiedy przypadają moje urodziny. Matka odpowiedziała: «Mówimy, że 22 marca, ponieważ została zapisana jako urodzona tego dnia, ale w rzeczywistości niezupełnie tak było. Urodziła się 28 marca 1907 roku. Był to Wielki Czwartek. Rano poszłam na Mszę Świętą i przyjęłam komunię. Miałam zamiar wrócić po południu na adorację Najświętszego Sakramentu, ale już nie mogłam, bo tego popołudnia ona się urodziła». (...) «Ojciec od razu zatroszczył się o chrzest. Ze względu na prace, jakie miał do wykonania, nie mógł się on odbyć w następnym tygodniu. W tamtych czasach nakazywano rodzicom chrzcić dzieci w ciągu ośmiu dni od urodzenia, jeśli nie – płacili karę. Ojciec postanowił więc zapisać ją jako urodzoną 22 marca, aby proboszcz ochrzcił ją w Wielką Sobotę, to jest 30 tego miesiąca»”.

Jak stwierdza akt chrztu sporządzony przez proboszcza, Łucja została ochrzczona w Fatimie 30 marca 1907 r.

Wspomnienia siostry Łucji z Fatimy II, Sekretariat Pastuszków, Fatima 2003, s. 13-14; por. Zapis nr 30/1907 w Księdze chrztów parafii Fatima, Urząd Stanu Cywilnego w Vila Nova de Ourém

1908.06.11 | W Aljustrel przychodzi na świat Franciszek.

Franciszek urodził się w wiosce Aljustrel jako przedostatnie z siedmiorga dzieci Manuela Pedro Marto i Olímpii de Jesus. Akt chrztu stwierdza, że Franciszek został ochrzczony 20 czerwca 1908 r. w kościele parafialnym w Fatimie.

Por. Zapis nr 39/1908 w Księdze chrztów parafii Fatima, Urząd Stanu Cywilnego w Vila Nova de Ourém

1910.03.05 | W Aljustrel przychodzi na świat Hiacynta.

Hiacynta urodziła się w wiosce Aljustrel jako siódme i ostatnie dziecko Manuela Pedro Marto i Olímpii de Jesus. Akt chrztu stwierdza, że Hiacynta została ochrzczona 19 marca 1910 r. w kościele parafialnym w Fatimie.

Możliwe, że data urodzenia Hiacynty została zmieniona przez jej rodziców, podobnie jak miało to miejsce w przypadku Łucji i z takich samych powodów. W jednej z notatek ks. Manuel Nunes Formigão zapisał: „Hiacynta 5 marca”, a w innym miejscu: „Hiacynta de Jesus, urodziny między 7 a 5 marca”.

Por. Zapis nr 19/1910 w Księdze chrztów parafii Fatima, Urząd Stanu Cywilnego w Vila Nova de Ourém; por. Documentação Crítica de Fátima, vol. I, Santuário de Fátima, Fatima 1992, s. 92 i 97

1913 | Łucja przyjmuje Pierwszą Komunię Świętą.

Pierwszą Komunię Świętą Łucja przyjęła w kościele parafialnym w Fatimie. Z Drugiego Wspomnienia (spisanego przez Łucję w 1937 r.) dowiadujemy się, że ponieważ dziewczynka miała zaledwie sześć lat, proboszcz uznał, że powinna poczekać jeszcze rok na przyjęcie sakramentu. Za Łucją wstawił się u proboszcza, przebywający wówczas z wizytą w parafii w Fatimie ksiądz Cruz, który był zaskoczony jej świetną znajomością katechizmu. W dniu Pierwszej Komunii Łucja wypowiada modlitwę: „Panie, spraw, abym stała się świętą. Zachowaj moje serce zawsze czyste tylko dla Ciebie”

Por. *Wspomnienia siostry Łucji*, Sekretariat Pastuszków, Fatima 2007, wyd. VI, s. 71-75

1915 | Łucja i jej trzy koleżanki widzą „jakiś obłok (...) w kształcie ludzkiej postaci”.

W Czwartym Wspomnieniu Łucja opisuje: „(...) z trzema dziewczętami (...) zobaczyłam, że ponad drzewami doliny, która rozciągała się u naszych stóp, unosi się jakiś obłok bielszy od śniegu, przezroczysty, w kształcie ludzkiej postaci. Moje towarzyszki pytały mnie, co by to mogło być. Odpowiedziałam, że nie wiem. Dwa razy powtórzyło się to samo w różnych dniach”.

Wspomnienia siostry Łucji, Sekretariat Pastuszków, Fatima 2007, wyd. VI, s. 175

1916 | Anioł trzy razy ukazuje się trojgu małym pasterzom.

Franciszek miał osiem, a Hiacynta sześć lat, gdy zaczęli paść owce należące do ich rodziców.

W Drugim i Piątym Wspomnieniu, które zostały spisane odpowiednio w 1937 i 1941 roku, Łucja dokładnie opisuje trzy objawienia Anioła, które miały miejsce na wiosnę, w lecie i na jesieni. Anioł, który przedstawił się Hiacyncie, Franciszkowi i Łucji jako Anioł Pokoju oraz Anioł Portugalii, zachęcał pastuszków do ofiarowania życia i poddania się zamysłom Bożego miłosierdzia.

Por. *Wspomnienia siostry Łucji*, Sekretariat Pastuszków, Fatima 2007, wyd. VI, s. 79-82; 175-178

1917.05.13 | Matka Boska Różańcowa objawia się trojgu małym pasterzom po raz pierwszy.

W Cova da Iria, gdzie dzieci pasły owce, objawiła się im „Pani jaśniejsza od słońca” i powiedziała, że „jest z Nieba”. Pani prosiła, aby pastuszkowie wracali do Cova da Iria przez „sześć kolejnych miesięcy, dnia 13 o tej samej godzinie” oraz obiecała, że podczas ostatniego objawienia powie im, czego chce. Zapytała również: „Czy chcecie ofiarować się Bogu?”.

Por. *Wspomnienia siostry Łucji*, Sekretariat Pastuszków, Fatima 2007, wyd. VI, s. 179-182

1917.05.27 | Pierwsze przesłuchanie Łucji w sprawie objawień.

Łucja została poddana pierwszemu z wielu przesłuchań na temat objawień. Pierwszym przesłuchującym był proboszcz z Fatimy ksiądz Manuel Marques Ferreira, który zapisywał swoje rozmowy z widzzącymi. Notatki te stanowią ważny historyczny dokument na temat wydarzeń fatimskich, podobnie jak zapisy sporządzone inne osoby przesłuchujące dzieci, w tym między innymi: ks. Manuela Nunes’a Formigão, Carlosa Azevedo Mendes’a i José Ferreira Lacerdę.

Documentação Crítica de Fátima, vol. I, Santuário de Fátima, Fatima 1992; zapis pierwszego przesłuchania przeprowadzonego przez proboszcza z Fatimy znajduje się na stronach 5-9

1917.06.13 | Matka Boska Różańcowa objawia się trojgu małym pasterzom po raz drugi.

Podczas drugiego objawienia Matka Boska Różańcowa złożyła Łucji, zasmuconej perspektywą samotnego pozostania na tym świecie, obietnicę: „Cierpisz bardzo? Nie trać odwagi. Nigdy cię nie opuszczę, moje Niepokalane Serce będzie twoją ucieczką i drogą, która cię zaprowadzi do Boga”.

Por. *Wspomnienia siostry Łucji*, Sekretariat Pastuszków, Fatima 2007, wyd. VI, s. 182

1917.07.13 | Matka Boska Różańcowa objawia się trojgu małym pasterzom po raz trzeci.

Podczas objawienia w lipcu Pani objawiła dzieciom tak zwaną „tajemnicę fatimską”, która składała się z trzech części: pierwsza ukazywała wizję piekła, druga mówiła o nabożeństwie do Niepokalanego Serca Maryi, a trzecia opisywała męczeństwo Kościoła.

Por. *Wspomnienia siostry Łucji*, Sekretariat Pastuszków, Fatima 2007, wyd. VI, s. 183-185, 217-221

1917.08.13 | Widzący zostają uwięzieni w Ourém – 19 sierpnia Matka Boska Różańcowa objawia się trojgu małym pasterzom po raz czwarty.

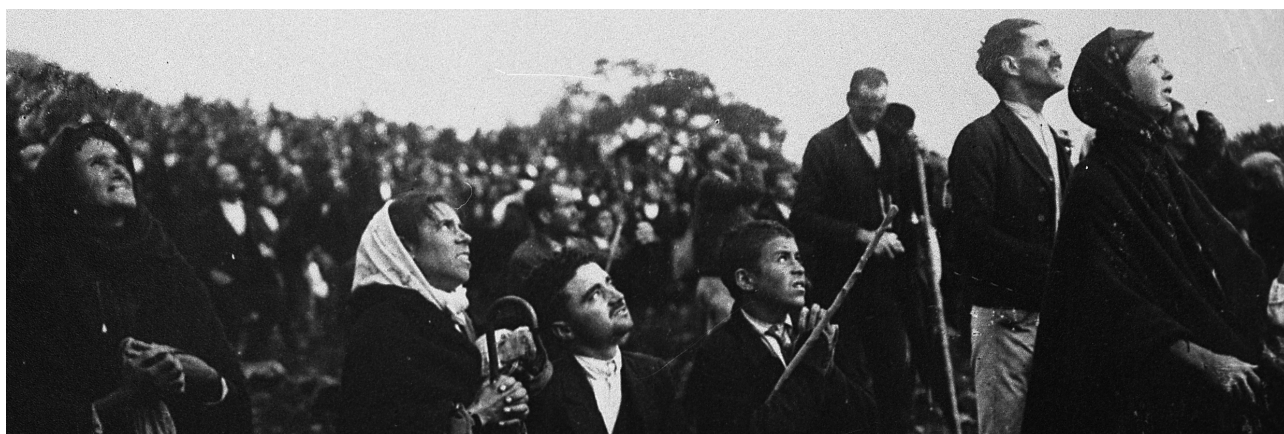
Jak potwierdzają różne świadectwa, 13 sierpnia starosta powiatu zabrał dzieci do Vila Nova de Ourém. On sam tak to opisuje: „Sprawowałem wówczas urząd starosty powiatowego. O świcie rzeczonoego dnia 13, pozostawiając przewencyjnie w siedzibie starostwa oddział G.N.R. [Guarda Nacional Republicana tj. Narodowa Gwardia Republikańska – przyp. tłum.], udałem się w towarzystwie innego urzędnika administracji pana Candido Alho do osady Aljustrel z zamiarem przywiezienia do miasteczka trojga dzieci, aby zakończyć klerykalne widowisko, które się wokół nich odbywało. Blisko domu rodziców Franciszka i Hiacynty zobaczyłem proboszcza z Porto de Mós – księdza João, który rozmawiał z matką dzieci, a tuż obok, na niewielkim placu, dużą grupę seminarzystów. Na moją prośbę Łucja została przesłuchana przez księdza i podtrzymała to, co już wcześniej powiedziała. Przekonałem rodziców Łucji i rodziców Franciszka i Hiacynty oraz księży, że dzieci powinny być przesłuchane przez proboszcza parafii w Fatimie; chodziło o to, aby wyjaśnić sprawę na miejscu, w Fatimie i żeby dzieci nie szły do Cova da Iria, jak oczekiwali zgromadzeni księża. Zdołałem przewieźć dzieci do domu, do mojej rodziny w uprzednio wynajętym powozie”. Dzieci spędziły w Ourém trzy dni i – jak relacjonuje Łucja – stosowano wobec nich różne groźby, aby ujawniły sekret przekazany przez Panią. Widzący powrócili do swych domów 15 sierpnia.

Documentação Crítica de Fátima, vol. I, Santuário de Fátima, Fatima 1992, s. 377-378; por. Wspomnienia siostry Łucji, Sekretariat Pastuszków, Fatima 2007, wyd. VI, s. 53-54, 95-96, 152-153

1917.09.13 | Matka Boska Różańcowa objawia się trojgu małym pasterzom po raz piąty.

13 września drogi „były pełne ludzi”. Łucja wspominając gromadzące się w Cova da Iria tłumy pisze ze współczuciem: „Tam ukazała się cała nędza biednej ludzkości”. Podczas spotkania z dziećmi Matka Boska Różańcowa powiedziała: „Bóg jest zadowolony z waszych serc i ofiar, ale nie chce, żebyście w łóżku miały sznur pokutny na sobie. Noście go tylko w ciągu dnia”. Bóg cieszy się z gotowości widzących do złożenia daru z siebie za innych ludzi.

Wspomnienia siostry Łucji, Sekretariat Pastuszków, Fatima 2007, wyd. VI, s. 186-187

1917.10.13 | Matka Boska Różańcowa objawia się trojgu małym pasterzom po raz szósty.

13 października, w dniu ostatniego objawienia, do Cova da Iria przybyły ogromne tłumy. Portugalska gazeta *O Século* z dnia 15 października opisywała, że było tam około 70 tysięcy ludzi: „Na oczach zdumionego ludu, którego wiara przenosi nas do czasów biblijnych, na oczach ludzi białych ze strachu, odkrywających głowy, wpatrzonych w niebo, zawirowało słońce; słońce – miotane gwałtownymi konwulsjami wymykającymi się wszelkim prawom kosmosu – to słońce «zatańczyło», jak mówili wieśniacy”. Podczas ostatniego objawienia Pani przedstawiła się widzącym jako Matka Boska Różańcowa.

Avelino de Almeida, *O Século*, Lizbona 15 października 1917 r., nr 37 (12876), [w:] *Documentação Crítica de Fátima*, vol. III, Santuário de Fátima, Fatima 2002, s. 241; por. *Wspomnienia siostry Łucji*, Sekretariat Pastuszków, Fatima 2007, wyd. VI, s. 188-189

1919.04.04 | W Aljustrel umiera Franciszek.

Od 18 października 1918 r. Franciszek chorował na grypę z przewlekłymi powikłaniami płucnymi. 2 kwietnia 1919 r. chłopiec przystąpił do sakramentu pojednania, a następnego dnia przyjął Wiatyk. Zmarł w domu rodzinnym 4 kwietnia około godz. 22.00. W dokumentach parafialnych proboszcz zapisał: „Widzący Franciszek zmarł o dziesiątej wieczorem 4 kwietnia bieżącego roku, na skutek trwającej 5 miesięcy choroby płuc, w całkowitej przytomności i z wielką pobożnością przyjął sakramenty – I potwierdził, że widział Panią w Cova da Iria i w Valinho”.

Zapis nr 21/1919 w *Księdze zgonów parafii Fatima*.

1920.02.20 | W Lizbonie umiera Hiacynta.

Podobnie jak jej brat, Hiacynta – najmłodsza z trojga dzieci z Fatimy – zachorowała na jesieni 1918 r. Od 1 lipca do 31 sierpnia 1919 r. przebywała w szpitalu w Vila Nova de Ourém. 2 lutego 1920 r. dziewczynkę przyjęto do szpitala D. Estefânia w Lizbonie, gdzie była operowana i zmarła. Pochowano ją na cmentarzu w Vila Nova de Ourém. Eurico Lisboa – jeden z lekarzy, który opiekował się Hiacyntą w szpitalu w stolicy Portugalii, opisuje: „W piątek, 20 lutego około szóstej po południu, dziewczynka powiedziała, że źle się czuje i że chciałaby przyjąć Sakramenty. Wezwano przewielebnego proboszcza z parafii [Matki Bożej Królowej] Aniołów, ks. dr Pereira dos Reis, który około ósmej wieczorem wysłuchał jej spowiedzi. Powiedziano mi, że dziewczynka nalegała, aby przyniesiono jej Święty Wiatyk, ale ks. dr Pereira dos Reis nie zgodził się na to, bo znajdował ją w dobrym stanie. Obiecał jej przynieść Pana Jezusa następnego dnia. Dziewczynka nalegała, prosiła o komunię, mówiąc, że wkrótce umrze. I rzeczywiście, między godziną dziesiątą a północą, umarła spokojnie, nie przyjmwszy komunii”.

João de Marchi, *Era uma Senhora mais brilhante que o sol*, Missões Consolata, Fatima 1966, s. 298; por. Zapis nr 36/1920? w *Księdze zgonów parafii [Matki Bożej Królowej] Aniołów*, Lizbona

1921.06.15 | W Cova da Iria Matka Boska Różańcowa objawia się Łucji po raz siódmy.

Łucja przyszła do Cova da Iria, gdzie miało miejsce siódme objawienie Matki Bożej, zapowiedziane 13 maja 1917 r.

Biskup diecezji Leiria zaproponował Łucji, aby wyjechała z Aljustrel i udała się do ochronki w Vilar (dzielnica Porto). Widząca zgodziła się, mimo że wcześniej obawiała się rozstania z rodziną i miejscami, które były jej drogie. Wiele lat później w swoim Dzienniku wspomina, jak tego dnia udała się do Cova da Iria: „Na kolanach, przewieszona przez płótek otaczający ziemię, żywiącą błogosławiony dąb skalny, na którym spoczęły Niepokalane stopy Matki Boskiej, pozwoliłam płynąć łzom obfitym, prosząc Matkę Boską o wybaczenie, że tym razem nie jestem w stanie ofiarować jej tego umartwienia, tej ofiary, która wydawała mi się być ponad siły. Przypomniłam mi się ten piękny dzień 13 maja 1917 roku, gdy wypowiedziałam moje «tak», obiecując przyjąć wszelkie cierpienia, jakie Bóg zechce nam zesłać. I to wspomnienie było niczym światło w głębi mojej duszy i jak zgryzota, która nie dawała mi spokoju, wyciskając z mych oczu strumienie łez. [...] Jestem pewna, że Twoje macierzyńskie spojrzenie śledziło z Nieba moje losy i w ogromnym zwierciadle Światła, którym jest Bóg, widziałas walkę tej, której obiecałaś szczególną opiekę: «Nigdy cię nie opuszczę, moje Niepokalane Serce będzie twoją ucieczką i drogą, która cię zaprowadzi do Boga». I oto, tak bardzo oczekiwana, raz jeszcze zstąpiłaś na ziemię i poczułam Twą przyjazną dłoń, Twój macierzyński dotyk na ramieniu. Podniosłam wzrok i ujrzałam Ciebie, to byłaś Ty, Błogosławiona Matko, podawałaś mi Dłoń i wskazywałaś drogę. Twoje usta otworzyły się i słodki tembr Twego głosu przywrócił światło i pokój mojej duszy: «Przychodzę tu po raz siódmy. Idź, podążaj drogą, którą Ksiądz Biskup chce cię prowadzić, taka jest wola Boga». Powtórzyłam wówczas moje «tak», teraz jednak o wiele bardziej świadomie niż 13 maja 1917 roku. I kiedy znów wznosiłaś się do Nieba, w mgnieniu oka przemknęły mi w duszy wszystkie te cuda, które w tym miejscu miałam okazję ujrzeć zaledwie 4 lata temu. Przypomniłam sobie moją ukochaną Matkę Bożą z Góry Karmel i w tej chwili poczułam łaskę powołania do życia zakonnego i karmelitańskiej klauzury”.

Następnego dnia Łucja opuściła Aljustrel i udała się do ochronki w Vilar, w Porto, gdzie została przyjęta 17 czerwca.

Diário da Irmã Lúcia (Dziennik siostry Łucji) n. p.

1922.01.05 | Łucja spisuje pierwszą relację o objawieniach.

W ochronce w Vilar Łucja sporządziła pierwszą pisemną relację o objawieniach.

por. *Cartas da Irmã Lúcia*, Livraria Apostolado da Imprensa, Porto 1979, s. 80-84

1924.07.08 | Łucja zostaje poddana oficjalnemu przesłuchaniu na temat wydarzeń w Fatimie przed diecezjalną komisją kanoniczną.

W Porto Łucja, ostatnia żyjąca wizjonerka z Fatimy, została poddana oficjalnemu przesłuchaniu na temat wydarzeń w Fatimie przed diecezjalną komisją kanoniczną, powołaną przez Jego Ekscelencję José Alves’a Correia da Silva, biskupa diecezji Leiria. Zeznanie weszło potem w skład dokumentacji diecezjalnego procesu kanonicznego. Po zakończeniu procesu, w Liście Duszpasterskim o kulcie Matki Boskiej Fatimskiej z dnia 13 października 1930 r., biskup diecezji Leiria ogłosił „godnymi wiary wizje dzieci w Cova da Iria, w parafii Fatima, w miejscowej diecezji, w dniach 13 od maja do października 1917 roku”.

por. *Documentação Crítica de Fátima*, vol. II, Santuário de Fátima, Fatima 1992, s. 123-146; 261-276

1925.12.10 | W Pontevedra Łucji objawiają się Matka Boska i Dzieciątko Jezus. W okresie postulatu, który od 25 października 1925 r. Łucja odbywała w Zgromadzeniu Sióstr św. Doroty w Pontevedra, widząca miała objawienie Matki Boskiej i Dzieciątka Jezus. W opisie, sporządzonym w 1927 r. na prośbę spowiednika, jako najważniejszy aspekt tego objawienia Łucja wskazała nabożeństwo pierwszych sobót. Dwa miesiące później (15 lutego 1926 r.) widząca po raz kolejny ujrzała Dzieciątka Jezus, które zapytało, czy „rozpowszechnia na świecie to, o co Matka Boża [ją] prosiła?”
por. *Cartas da Irmã Lúcia*, Livraria Apostolado da Imprensa, Porto 1979, s. 39-40;
Wspomnienia siostry Łucji, Sekretariat Pastuszków, Fatima 2007, wyd. VI, s. 199-202

1926.10.02 | Łucja rozpoczyna nowicjat w Tuy.
Rozpoczynając nowicjat w Tuy (Hiszpania) Łucja przyjęła imię Maria Łucja Bolesna. 3 października 1928 r. złożyła w Zgromadzeniu Sióstr św. Doroty śluby czasowe, a dokładnie sześć lat później – śluby wieczyste.

1927.12.17 | Modląc się Łucja słyszy głos Jezusa.
Łucja niepokoila się, czy może wypełnić prośbę Jezusa, nie ujawniając jednocześnie powierzonej jej tajemnicy. Podczas modlitwy przed Najświętszym Sakramentem, w kaplicy wspólnoty w Tuy, usłyszała głos. Widząca relacjonuje: „Pan Jezus powiedział [...] wyraźnie te słowa: «Córko moja, napisz, o co cię proszą i napisz też wszystko, co ci Matka Boża powiedziała o tym nabożeństwie»”.
Cartas da Irmã Lúcia, Livraria Apostolado da Imprensa, Porto 1979, s. 39; *Wspomnienia siostry Łucji*, Sekretariat Pastuszków, Fatima 2007, wyd. VI, s. 199

1929.06.13 | W klasztorze w Tuy Łucja ma wizję Trójcy Przenajświętszej.
W Tuy Łucja miała wizję Trójcy Przenajświętszej, w której zobaczyła m.in. słowa „Łaska i Miłosierdzie”. Kierownik duchowy Łucji ks. José Bernardes Gonçalves zapisał, że podczas tego objawienia Maryja poprosiła o poświęcenie Rosji Jej Niepokalanemu Sercu.
Wspomnienia siostry Łucji, Sekretariat Pastuszków, Fatima 2007, wyd. VI, s. 202-204

1935.09.12 | Ciało Hiacynty zostaje przeniesione na cmentarz w Fatimie.

Ciało widzącej Hiacynty Marto zostaje przeniesione na cmentarz w Fatimie. Pośrednie świadectwo Łucji mówi, że „twarz Sługi Bożej była nienaruszona”.

Łucja od Jezusa, Processo de Coimbra, *Positio Super Virtutibus Hyacinthae Marto*, Rzym 1988, s. 340

1935.12.25 | Łucja kończy Pierwsze Wspomnienie.

Widząca kończy redakcję Pierwszego Wspomnienia, spisane na prośbę biskupa diecezji Leiria, a poświęcone kuzynce Łucji – Hiacyncie.

1937.11.21 | Łucja kończy Drugie Wspomnienie.

Łucja kończy Drugie Wspomnienie.

1940.12.02 | Łucja pisze list do papieża Piusa XII.

Łucja napisała list do papieża Piusa XII. Prosiła w nim Ojca Świętego, aby „był łaskaw pobłogosławić i upowszechnić nabożeństwo [do Niepokalanego Serca Maryi] na całym świecie”, a także „poświęcić świat Niepokalanemu Sercu Maryi, ze szczególnym wspomnieniem Rosji”.

Cartas da Irmã Lúcia, Livraria Apostolado da Imprensa, Porto 1979, s. 58-59

1941.08.31 | Łucja kończy Trzecie Wspomnienie.

Zakonnica kończy Trzecie Wspomnienie, o którego spisanie 26 lipca 1941 r. prosił widzącą biskup diecezji Leiria.

1941.12.08 | Łucja kończy Czwarte Wspomnienie.

W odpowiedzi na prośbę biskupa Leirii z 7 października 1941 r., Łucja kończy redagowanie Czwartego Wspomnienia.

1946.05.17 | Łucja zostaje wysłana do wspólnoty sióstr św. Doroty w Gaia.

Zakonnica została wysłana do wspólnoty sióstr św. Doroty w Kolegium Sardão w Vila Nova de Gaia. W dniach od 20 do 22 maja 1946 r. – po raz pierwszy po 25. latach – Łucja przebywała w Fatimie. Odwiedziła Cova da Iria, Loca do Cabeço, Valinhos i Aljustrel.

1948.03.25 | Łucja wstępuje do Karmelu św. Teresy w Coimbrze.

Łucja wstąpiła do Karmelu św. Teresy w Coimbrze. 13 maja 1948 r. przywdziała habit i przyjęła imię Maria Łucja od Jezusa i Niepokalanego Serca; uroczyste śluby złożyła 31 maja 1949 r. W liście napisanym w 1954 r. Łucja opisuje, jak po raz pierwszy weszła do karmelitańskiej celi: „Byłam bardzo szczęśliwa, że wstępuję do Karmelu. Zaprowadzono mnie do celi; wchodząc do niej zauważyłam duży krzyż bez pasyjki, który rozpościerał ku mnie swe nagie ramiona. Nasza Wielebna Matka Przełożona zapytała: «Czy wie siostra, po co wisi tu ten krzyż, bez Chrystusa?» I nie czekając wcale na moją odpowiedź, dodała: «Po to, by siostra się na nim ukrzyżowała». Jakaż piękna idea: być ukrzyżowaną z Chrystusem!».

Cartas da Irmã Lúcia, Livraria Apostolado da Imprensa, Porto 1979, s. 65

1951.04.30 | Ciało Hiacynty zostaje przeniesione do bazyliki Matki Boskiej Różańcowej w Fatimie.

Ciało Hiacynty zostało zidentyfikowane i 1 maja 1951 r. przeniesione do bazyliki Matki Boskiej Różańcowej w Fatimie.

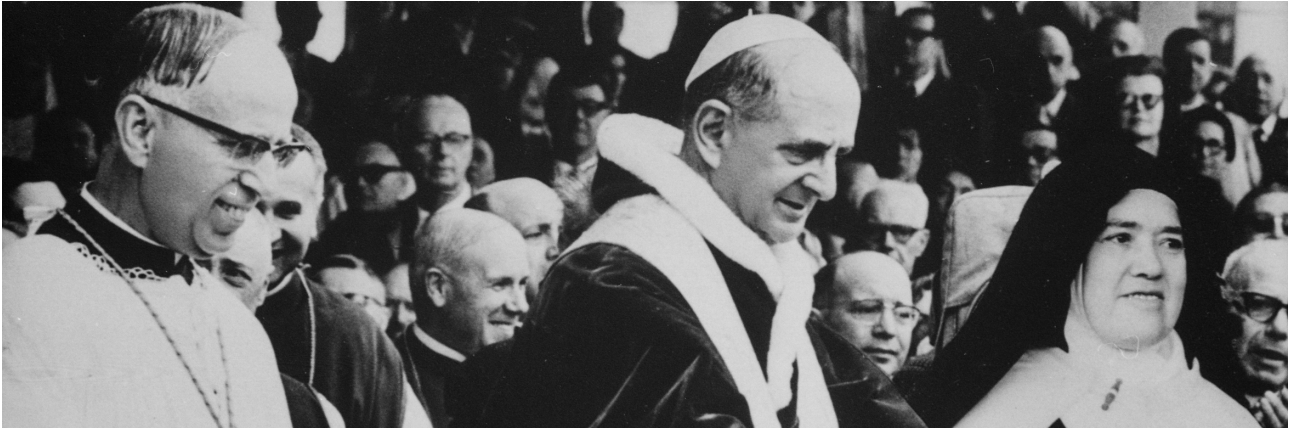

1952.02.17 | Ciało Franciszka zostaje przeniesione do bazyliki Matki Boskiej Różańcowej w Fatimie.

Ciało Franciszka zostało ekshumowane. Jego identyfikacja – utrudniona przez fakt, że w tym samym grobie pochowano różne osoby – była możliwa przede wszystkim dzięki 148 paciorkom różańca, z którym pochowano chłopca. Ojciec Franciszka natychmiast rozpoznał ten różaniec odnaleziony obok kości dziecka. Ciało widzącego zostało przeniesione do bazyliki Matki Boskiej Różańcowej w Fatimie 13 marca 1952 r.

1952.04.30 | Bp José Alves Correia da Silva otwiera diecezjalne procesy informacyjne poświęcone badaniu sławy świętości oraz heroiczności cnót Franciszka i Hiacynty.

Jego Ekscelencja José Alves Correia da Silva, biskup diecezji Leiria, otworzył dwa diecezjalne procesy informacyjne poświęcone badaniu sławy świętości oraz heroiczności cnót Franciszka i Hiacynty. Początkowo procesy beatyfikacyjne Franciszka i Hiacynty prowadzono oddzielnie. Zostały one połączone w jeden proces dopiero po wydaniu dekretu o heroiczności cnót rodzeństwa Marto. W procesie Franciszka Marto odbyło się 66 sesji i zeznawało 25 świadków, w procesie Hiacynty Marto – 77 sesji i 27 świadków.

1967.05.13 | Łucja spotyka się w Fatimie z papieżem Pawłem VI.
Podczas pielgrzymki Pawła VI z okazji obchodów pięćdziesiątej rocznicy objawień fatimskich Łucja przybyła do Fatimy i spotkała się z papieżem.

1977.07.11 | W klasztorze w Coimbrze Łucja przyjmuje kardynała Albino Lucianiego.

W Karmelu św. Teresy w Coimbrze Łucja przyjęła kardynała Albino Lucianiego, patriarchę Wenecji i przyszłego papieża Jana Pawła I.

1979.07.02 | Zamknięcie diecezjalnego procesu informacyjnego dotyczącego Hiacynty.

Zamknięcie diecezjalnego procesu informacyjnego dotyczącego Hiacynty.

1979.08.01 | Zamknięcie diecezjalnego procesu informacyjnego dotyczącego Franciszka.

Zamknięcie diecezjalnego procesu informacyjnego dotyczącego Franciszka.

1982.05.13 | Pierwsza pielgrzymka Jana Pawła II do Fatimy.

Jan Paweł II przybył z pierwszą pielgrzymką do Fatimy. Podróż ta była wyrazem wdzięczności za matczyną opiekę Maryi podczas zamachu, którego ofiarą stał się papież dokładnie rok wcześniej na Placu św. Piotra w Rzymie. W Kaplicy Objawień w Fatimie Jego Świątobliwość wypowiada słowa wdzięczności: „We wszystkim, co się wydarzyło, zobaczyłem – stale będę to powtarzał – specjalną macierzyńską opiekę Matki Bożej. I poprzez zbieg okoliczności – a proste zbiegi okoliczności nie istnieją w planach Bożej Opatrzności – dostrzegłem także wezwanie, a być może zwrócenie uwagi na przesłanie, które przed sześćdziesięciu pięciu laty stąd wyszło za pośrednictwem dzieci z pokornego, wiejskiego ludu, tak właśnie powszechnie znanych: trojga pastuszków fatimskich”.

W Fatimie miało miejsce pierwsze spotkanie widzącej Łucji z papieżem-Polakim.

Przemówienie papieża Jana Pawła II w Kaplicy Objawień, skierowane do biskupa diecezji Leiria, 12 maja 1982 r.

1989.02.23 | Łucja kończy Piąte Wspomnienie.

Łucja kończy spisywanie Piątego Wspomnienia, poświęconego ojcu. O napisanie go wielokrotnie prosił widzącą ks. Luciano Guerra, ówczesny rektor Sanktuarium Fatimskiego. W kwietniu tego samego roku autorka dokonała jeszcze dwóch uzupełnień zredagowanego tekstu.

1989.05.13 | Jan Paweł II podpisuje dekret o heroicznosci cnót Franciszka i Hiacynty.

Jan Paweł II podpisał dekret stwierdzający heroicznosc cnót Franciszka i jego siostry Hiacynty. Dekrety o heroicznosci cnót rodzeństwa Marto, których konsekwencją było nadanie im miana „czcigodnych”, stanowiły znaczący moment w historii Kościoła. Po długich, teologicznych rozważaniach rozpoczętych w związku z procesem beatyfikacyjnym dwojga pastuszków fatimskich, uznano, że jest możliwa heroicznosc cnót i dojrzałość wiary u dzieci niebędących męczennikami. Dzięki takiemu precedensowemu orzeczeniu możliwa była beatyfikacja dzieci z Fatimy. Fragmenty debaty teologicznej na ten temat zostały opublikowane w Osservatore Romano z 10 kwietnia 1981

1991.05.13 | Druga pielgrzymka Jana Pawła II do Fatimy.

Jan Paweł II pielgrzymował do Fatimy po raz drugi i ponownie spotkał się z widzącą Łucją od Jezusa.

1993.03.25 | Łucja kończy Szóste Wspomnienie.

Karmelitanka kończy Szóste Wspomnienie poświęcone matce.

1999.06.28 | Jan Paweł II ogłasza dekret o cudzie uzdrowienia za wstawiennictwem Franciszka i Hiacynty.

Jan Paweł II ogłosił dekret o cudzie uzdrowienia Emilii Santos, który dokonał się za wstawiennictwem Franciszka i Hiacynty.

2000.05.13 | Trzecia pielgrzymka Jana Pawła II do Fatimy – beatyfikacja widzających Franciszka i Hiacynty.

W Roku Jubileuszowym 2000 Jan Paweł II przybył po raz trzeci i ostatni z pielgrzymką do Fatimy. Papież beatyfikował widzających Franciszka i Hiacyntę Marto, ukazując ich Kościołowi i światu jako „dwie świece, które Bóg zapalił, aby oświecić ludzkość w godzinie mroku i niepokoju”. Odczytany na placu w Fatimie dekret papieski stwierdzał: „Spełniając prośbę naszego brata Serafima, biskupa diecezji Leiria-Fatima, wielu innych współbraci w biskupstwie, jak również licznych wierzących w Chrystusa, po zasięgnięciu opinii Kongregacji Spraw Kanonizacyjnych, mocą naszej apostolskiej władzy zezwalamy, aby czcigodni Słudzy Boży Franciszek Marto i Hiacynta Marto byli nazywani błogosławionymi. Ich wspomnienie może być obchodzone w miejscach określonych przepisami prawa, co roku w dniu 20 lutego. W imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego”. Tego samego dnia obecna na beatyfikacji kuzynów Łucja spotkała się z papieżem. W kolejnych dniach karmelitanka odwiedziła miejsca związane z jej dzieciństwem: Loca do Cabeço, Aljustrel i kościół parafialny w Fatimie.

por. Dekret beatyfikacyjny Czcigodnych Franciszka i Hiacynty Marto; Homilia papieża Jana Pawła II podczas uroczystości beatyfikacji Czcigodnych Franciszka i Hiacynty, 13 maja 2000 r.

2005.02.13 | Łucja umiera w Karmelu w Coimbrze.

Łucja zmarła w Karmelu św. Teresy w Coimbrze. W liście przesłanym biskupowi Coimbrzy po śmierci karmelitanki, Jan Paweł II pisał o przyjaźni łączącej go ze zmarłą: „Zachowuję w pamięci wzruszające spotkania z nią oraz więzi duchowej przyjaźni, które z upływem czasu wciąż się pogłębiały. Odczuwałem zawsze wsparcie jej codziennej modlitwy, zwłaszcza w trudnych chwilach doświadczeń i cierpienia. Niech Pan obficie jej wynagrodzi za tę wielką i ukrytą posługę dla Kościoła. Z radością myślę, że gdy siostra Łucja z ziemi odeszła nabożnie do nieba, wyszła jej naprzeciw Ta, którą widziała w Fatimie przed wieloma już laty”.

List Jana Pawła II po śmierci siostry Łucji dos Santos, Watykan, 14 lutego 2005 r.

2006.02.19 | Ciało Łucji zostaje przeniesione do bazyliki Matki Boskiej Różańcowej w Fatimie.

Ciało Łucji zostało przeniesione do bazyliki Matki Boskiej Różańcowej w Fatimie i złożone obok jej kuzynki Hiacynty.

2008.02.13 | Benedykt XVI uchyla pięcioletni okres oczekiwania na otwarcie procesu beatyfikacyjnego Łucji.

W Karmelu w Coimbrze, kardynał José Saraiva Martins – ówczesny prefekt Kongregacji Spraw Kanonizacyjnych, ogłosił: „Na prośbę Jego Ekscelencji bpa Albina Mamede Cleto, ordynariusza Coimbrzy oraz licznych biskupów i wiernych na całym świecie Papież Benedykt XVI udzielił dyspensy od przepisu mówiącego o konieczności odczekania pięciu lat od śmierci ustanowionego przez prawo kanoniczne i zadysponował, że dochodzenie diecezjalne w sprawie beatyfikacji karmelitanki może się rozpocząć natychmiast, trzy lata od śmierci siostry Łucji”.

2008.04.30 | Biskup Coimbrzy otwiera proces beatyfikacyjny siostry Łucji od Jezusa i od Niepokalanego Serca.

Biskup Coimbrzy otworzył proces beatyfikacyjny siostry Łucji od Jezusa i Niepokalanego Serca.

www.fatima.pt/pl/pages/kalendarium-zycia-trojga-widzacych